

[Beligministeren.]

til indeksordningen, men jeg vil naturligvis sige tak til hr. Henning Philipsen for hans tilslutning. Jeg skal ikke gå ind i debatten om ejerboliger i forhold til dette; det får man rig lejlighed til i udvalget.

Vedrørende boligsikringen vil jeg godt understrege det, hr. Svend Jakobsen sagde om, at der heri er meget store forenklinger, og jeg vil benytte lejligheden til at takke kommunerne for det samarbejde, vi har haft med deres eksperter, som har været medvirkende til at få mange af disse forenklinger frem.

Det vil være rigtigt at sige, at der også er en bedre social balance og mulighed for at stoppe en del af det misbrug, som vi ved der har været af ordningen.

For mig at se er pristalsreguleringen eller indeksreguleringen af boligsikringen ganske nødvendig, hvis man skal ind på en indeksregulering af huslejen. Det har for mig og mit parti været et princip, at man skulle søge at gennemføre en pristalsregulering af boligsikringen. Det har der været tidligere, men det vil nu være mere nødvendigt, end det tidligere har været, hvis selve indekslæneordningen skal kunne fungere.

Det er også rigtigt at sige, som hr. Bendix gjorde, at dette lovforslag endvidere bryder noget af det samspil, der har været mellem skatter og sociale ydelser og disponibel indkomst. Det udvalg, der er nedsat på foranledning af de radikales forslag til folketingsbeslutning, skulle jo se på nogle af de problemer, som der netop her tages hensyn til. Jeg vil klart erkende, at vi meget gerne ville have afventet det udvalgsarbejde, ligesom pensionsreformudvalgets arbejde kan have betydning for, hvordan en kommende boligsikring skal se ud. Men jeg mener, at vi i lovforslaget her har taget hensyn til en lang række af de problemer, som var baggrunden for udvalgets nedsættelse. Det er oplyst over for mig, at udvalgsarbejdet om de radikales forslag ikke vil være færdiggjort før til efteråret, men at der vil komme en delbetænkning sidst i juni måned. Hvornår pensionsreformudvalget vil være færdigt, har jeg ikke nogen orientering om.

Jeg skal understrege, at der i hvert fald er to ting, der gør det nødvendigt at gennemføre enten denne boligsikringslov eller det, jeg vil kalde den lille boligsikringslov, på

nuværende tidspunkt. Det første er, at tinget enstemmigt har vedtaget at overføre boligsikringsreglerne fra saneringsloven til boligsikringsloven, og at disse regler skal træde i kraft 1. juli. Derfor skal vi have et lovforslag igennem, inden vi sendes hjem på sommerferie. Det andet er et forhold, som kan være et politisk problem. Men jeg forstod, da man sidst var ude i problematikken omkring den 1. oktober sidste år, at der var mange og meget kraftige henstillinger ikke mindst fra hr. Bendix, som stillede spørgsmål her i tinget til mig om reguleringen af pensionisternes boligsikring i forhold til indtægtsstigningerne. Også af den grund mener jeg, at det er nødvendigt nu i god tid inden reguleringen den 1. oktober at få det problem løst. Det var også en af de ting, som var taget med i det trepunktsnotat, venstre og radikale producerede i forrige uge.

Til hr. Christophersen vil jeg ud over det, jeg generelt har været inde på, sige, at grænsen på de 79.999 kr. nok kan se mærkelig ud; men hvis hr. Christophersen havde haft tid til at regne lidt på det, ville han have set, at det så hænger ganske nøje sammen med en 130 m² bolig efter kakkelovnscirkulæret, altså den største bolig, man kan bygge inden for den sociale kvota og til den pris, vi har fastsat i kakkelovnscirkulæret, nemlig en bolig til 16.000 kr. i årlig leje. Derfor er 79.999 kr. jo det relevante tal.

Så kan man, som jeg tror hr. Gudme var inde på, blive forbavset over tallenes størrelse. Men jeg ved ikke, om vi ikke også blev forbavset over tallenes størrelse, da vi i boligudvalget beregnede, hvor meget lejen ville være i år 2015. Jeg ved ikke, hvad boligsikringen kommer op på i år 2015, hvor en ufaglært arbejdsmand i København vil have 2½ mill. kr. i årsindkomst. Hvor er den sociale grænse? Hvor vil den sociale grænse bevæge sig hen? Hvor lå den tidligere? Med hvilken fart skal vi følge med i forhold til, hvor meget der egentlig er til overs til at betale de forskellige ting med, uden at samfundet skal yde sin skærv til det? Vi har ment, at ordningen her gjorde det muligt for en stor familie med jævn indkomst, mellemindkomst, at leje en passende bolig.

Må jeg her sige til hr. Henning Philipsen, som stillede mig nogle spørgsmål, at det, som vel var en af grundene til, at udvalget til disponibel indkomst, sociale ydelser og